

شوگ الکتریکی درمانی برای بیماران بستری در بیمارستان

(بخش 58A برای لایحه سلامت روانی سال 1983)

این جزوه درباره چیست؟

جزوه حاضر، قوانین خاص در لایحه سلامت روانی سال 1983 درباره کاربرد شوگ الکتریکی درمانی (ECT) برای درمان اختلال ذهنی را توضیح می دهد. این قوانین در بخش 58A لایحه سلامت روانی می باشند.

شوگ الکتریکی درمانی چیست؟

درمان با شوگ الکتریکی نوعی درمان است که برای تعداد معدودی از اختلالات ذهنی شدید، مانند افسردگی شدید، جنون، و کاتاتونیا به کار می رود. در هنگام درمان با شوگ الکتریکی، یک جریان الکتریکی به سرعت و بطور کوتاه به مغز ارسال می شود، که نوعی حمله (تشنج) را ایجاد می کند. درمان با شوگ الکتریکی تحت بیهوشی کلی انجام شده و به بیمار دارویی برای شل کردن عضلات داده می شود تا عضلات آنان آرام شود و از صدمه رساندن به خود در هنگام تشنج جلوگیری گردد. درمان با شوگ الکتریکی معمولاً توسط کادر متخصص و در یک دوره شش یا دوازده جلسه بی داده می شود. در صورتی که کادر متخصص بیمارستان، درمان با شوگ الکتریکی را ایده مناسبی برای بیمار بدانند، برای بیمار توضیح می دهند که این درمان چیست، و به چه دلیل فکر می کنند این درمان برای بیمار لازم است.

آیا می توانم درمان با شوگ الکتریکی را نپذیرم؟

در صورتی که قادر به تصمیم گیری برای خود هستید، اگر موافق درمان با شوگ الکتریکی نیستید، نباید با این درمان موافقت کنید. فقط در صورتی این درمان برای شما بکار می رود که با آن موافق باشید، یا این درمان کاملاً برای شما ضروری و اورژانسی باشد.

آیا این درمان برای بیماران زیر 18 سال نیز بکار می رود؟

اگر زیر 18 سال هستید و با این نوع درمان موافق می باشید، یک پزشک از بیمارستانی غیر از بیمارستانی که در آن تحت درمان هستید، شما را معاینه خواهد کرد.

این پزشک مستقل SOAD (پزشک نظردهنده دوم) نامیده می شود و توسط یک کمیسیون مستقل انتخاب می شود که بر چگونگی استفاده از لایحه سلامت روانی نظارت می کند.

این پزشک مستقل با شما و کارکنان متخصص بیمارستان که شما را می شناسند، صحبت خواهد کرد. فقط در صورتی این درمان برای شما بکار خواهد رفت که هم شما و هم پزشک مستقل با آن موافق باشید، یا این درمان کاملاً برای شما ضروری و اورژانسی باشد.

در صورتی که کادر متخصص بیمارستان عقیده داشته باشند بیمار قادر به تصمیم گیری برای خود نیست.

ممکن است به دلیل اختلال روانی بیمار، کادر تخصصی بیمارستان عقیده داشته باشند بیمار قادر به تصمیم گیری استفاده از درمان با شوک الکتریکی نیست.

این بدین معناست که بیمار نمی تواند ECT را درک کند، دلیل استفاده از آن بفهمد، و تاثیرات و منافع آن را درک کند. اگر آنان فکر می کنند شما قادر به تصمیم گیری نیستید، از یک پزشک مستقل (یک SOAD) درخواست خواهند کرد شما را معاینه کند. این پزشک مستقل با شما و کادر متخصص بیمارستان که شما را می شناسند، صحبت خواهد کرد. اگر پزشک مستقل به این نتیجه برسد که شما قادر به تصمیم گیری برای خود نمی باشید، وی می تواند به کادر متخصص بیمارستان اجازه دهد شما را با شوک الکتریکی تحت درمان قرار دهند. در صورتی که این نوع درمان ضروری و اورژانسی نباشد، فقط با موافقت پزشک مستقل به شما شوک الکتریکی داده خواهد شد.

اما اگر قبلاً یک سند قانونی را تحت لایحه توانایی ذهنی سال 2005 در رد ECT امضاء کرده باشید، یا شخص دیگری که تحت همان لایحه مجاز به تصمیم گیری از طرف شما است، بگوید شما نباید تحت این درمان قرار بگیرید، پزشک مستقل نیز نمی تواند با کادر تخصصی بیمارستان برای درمان شما با ECT موافقت نماید. این شخص می تواند کسی باشد که وکالت تام و مدت دار به او داده اید، نماینده یی که توسط "دادگاه حمایت" برای شما انتخاب شده، یا خود "دادگاه حمایت" باشد. کادر تخصصی بیمارستان می توانند اطلاعات بیشتری درباره لایحه توانایی ذهنی سال 2005 به شما بدهند.

در صورت اورژانسی بودن چه اتفاقی می افتد؟

در حالت اورژانسی، درمان با شوک الکتریکی به شما داده خواهد شد حتی اگر نه شما و نه پزشک مستقل با آن موافقت نکرده باشید.

اما در صورتی تحت این درمان قرار خواهید گرفت که برای نجات جان شما، یا برای توقف اختلال بیش از حد سلامت روانی شما فوراً و مستقیماً به این درمان نیاز داشته باشید.

شماره گد ارجاع

یک شماره گد ارجاع وجود دارد که توصیه هایی درباره لایحه سلامت روانی و درمان بیماران دارای اختلال روانی، برای کادر تخصصی بیمارستان ارائه می کند. هنگامی که کارکنان بیمارستان درباره مراقبت از بیمار تصمیم گیری می کنند باید توصیه های این گد را در نظر بگیرند. در صورت تمایل می توانید درخواست کنید نسخه یی از این گد به شما داده شود.

چگونه می توانم شکایت کنم؟

اگر قصد دارید درباره هر چیز مربوط به مراقبت و درمان شما در بیمارستان شکایت کنید، لطفاً با یکی از اعضاء کادر بیمارستان صحبت کنید. ممکن است آنان بتوانند مشکل را حل کنند. همچنین می توانند اطلاعاتی درباره مراحل و طرز العمل شکایت از بیمارستان به شما بدهند که با استفاده از آن می توانید شکایت خود را از طریق آنچه تحلیل محلی نامیده می شود، طبقه بندی نمایید. همچنین می توانند اشخاص دیگری را به شما معرفی کنند که در تهیه شکایتنامه به شما کمک نمایند.

اگر احساس می کنید مراحل شکایتنامه بیمارستان به شما کمکی نمی کند، می توانید به یک کمیسیون مستقل نیز شکایت کنید. این کمیسیون بر چگونگی استفاده از لایحه سلامت روانی نظارت می کند، تا مطمئن گردد این لایحه بدرستی به کار می رود و اینکه بیماران در طول مدت بستری شدن در بیمارستان، بطور مناسبی تحت مراقبت قرار می گیرند. کارکنان بیمارستان می توانند جزوه بی به شما بدهند که توضیح می دهد چگونه با این کمیسیون تماس بگیرید.

کمک و اطلاعات بیشتر

اگر در مورد مراقبت و درمان شما مسئله بی مبهم باقی مانده است، یکی از اعضاء کادر تخصصی بیمارستان به شما کمک خواهد نمود. در صورتی که هر مطلب یا نکته بی در این جزوه برای شما قابل درک نیست یا پرسشهای دیگری دارید که در این جزوه به آنها پاسخ داده نشده است، لطفاً از یکی از اعضاء کادر بیمارستان درخواست کنید برای شما توضیح دهد.

اگر نسخه دیگری از این جزوه برای شخص دیگری نیاز دارید، لطفاً درخواست نمایید یک نسخه دیگر به شما داده شود.